

Haberal'ın ilkleri

Bir yazımda, Haberal'in hakimlere açtığı tazminat davasını kastederek "sanıkların hakimleri mahkemeye verdiği ve bir de üstelik kazandığı tek ülke bizdir herhalde" diye yazmıştım.

Haberal Hoca'nın ilkleri bununla bitmiyor. Haberal'in raporunu bahane ederek polis, görülmemiş bir şey daha yaptı. Sözde, tedavinin bittiğini belirten raporunu arayıp bulmak üzere hastane bastı. Üstelik üniversite hastanesiydi bu basılan. Sonra da bu raporla ilgili olarak dört profesörü adliyeye çağırdı, ifadelerini almak üzere.

Siz ne yapmak istiyorsunuz?

Bunca mahir cerrah ellerine sahip bu değerli kişiyi işinden ve hastalarından ayırmak ne kazandırdı?

Haberal'in ilkleri bitmedi. Bunca lüzumsuz siyasi tartışma arasında gözden kaçan bir ödülü var Hoca'nın. Abdullah Gül'ün Chat-ham House şövalye nişanı aldığı günlerde, Prof. Haberal da büyük bir tıp ödülü aldı: **Amerikan Cerrahlar Birliği'nin Seçkin Cerrah ödülünü.** Haberal kolejin 97 yıllık tarihinde ödül alan ilk Türk cerrahı. Yaşam boyu onur ödülü olmak gibi bir vafı da var, ödülün.

Tutukluken ödül alan ilk cerrah dünyada Haberal. Bu da dördüncü "ilk" i. Hapishaneden çıkıp milletvekili olanı görmüştük ama onur ödülü alan gözaltı tutuklusunu cerrah ilk defa görüyoruz.

İşçiler ve gençler

İktidarı, sevmediği gruplardan ikisi, bugünlerde gündemi teşkil ediyor. Biri işçiler, Kardemir işçileri, öbürü üniversiteli gençler. Gençleri kaç gündür en feci fotoğraflarıyla izliyoruz haberlerde. İyi ki çocuklar kendi kameralarıyla bu vahşeti tespit etmişler. Mamafih 1 Mayıs işçilerine yapılanları da hatırlarsanız, fotoğrafla, filmle tespit etmek de bir işe yararmıyor. Bunlar, Başbakanın "biz ve bunlar" kategorisindeki "bunlar" bölümüne giriyor.

Bir de, aynı gün, Atina'da yaşanan öğrenci olaylarına bakın. Ne kadar dik-katli, ne kadar "polisçe". Polis kovuluyor, gençler kaçıyor. Sonra gençler dönüp polise saldırıyor ama ne yaralı var, ne cop, ne göze tutulması yasak olan biber gazı!

Kardemir işçileri

Haberlerde ikinci üçüncü sıralarda yer aldılar. Günlerdir onları yazmak istiyordum ama şu WikiLeaks'tan yakamızı kurtaramıyorduk. Tayyip Bey'in ondan bahsederken ne kadar sinirlendiğini, nasıl köpürdüğünü görmek de, her ne kadar "alçaklar, şerefsizler, ahlaksızlar" ithamından yüzümüz kızarıyorsa da, dikkat çekiciydi ve "iyi" geliyordu. Kardemir işçileri beş gün yürüdüler. Karabük'ten Ankara'ya vardıklarında, hatta yollarda, ayakları su topladı, rahatsızlandılar. Hastaneye gidecek oldular, sigortaları artık ödenmediği için kendilerine bakılmadı. Aralarında para toplayıp arkadaşlarını tedavi ettirdiler.

Suçları, sendika değiştirmekti. Bu işçilerin yirmi dördünün de konuşmalarını dinledim. Yurttaşlık bilinciyle, işçi sınıfı bilinciyle konuşmaları hayranlık uyandırmıyordu.

Geride bıraktıkları arkadaşları açık grevindeydi. İşten çıkarmalar durdurulunca dört gün sonra greve son verdiler.

2002'den bu yana haksızlıklara maruz kalıyorlardı. Ücretlerinin yarıya yakını kesiliyor, ücretsiz izine çıkarıyorlardı. Kendilerine "bize ihanet ettiniz" deniyor, performans düşüklüğüne çıkarılmalarına sebep olarak gösteriliyor. Oysa çoğu, ödül, takdir belgesi sahibiydiler. İş yerinde fitik oluyorlar, by pass geçiyorlardı ama keyfi izin yapmakla suçlanıyorlardı. Bölgelelerinden seçilmiş üç milletvekili ise duruma tamamen ilgisizdi. Sonuç olarak, hem mecazi hem gerçek anlamda Kardemir'in sahibi yoktu.

Bana artık kürsülerden, ne kadar dindar olduğunuzu, ne kadar zenci muamelesi gördüğünüzü anlatıp övünmeyin. İşçileri, ahlıkları ne zaman bildirilmiş biliyor musunuz. Bir kandil gecesinde. 18 Haziran'da, mesaj çekilerek.